

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE (EU) 2020/1554**av den 14 oktober 2020****om ändring av riktlinje ECB/2011/23 om hur ofta rapportering till Europeiska centralbanken ska ske avseende kvaliteten på extern statistik (ECB/2020/52)**

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artiklarna 3.1, 3.3, 5.1, 12.1, 14.3 och 16,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ⁽¹⁾, särskilt artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Den kvalitativa bedömningen av extern statistik utförs i enlighet med ECB:s kvalitetsram för statistik och inkluderar en regelbunden rapport som direktionen överlämnar till ECB-rådet. Det är viktigt att uppgifterna kvalitetsgranskas och att detta sker vid rätt tidpunkt.
- (2) Man bör dock uppnå rätt balans mellan behovet att granska och rapporteringsfrekvensen av den relevanta informationen till ECB-rådet. Det är därför nödvändigt att anpassa den frekvens med vilken direktionen rapporterar till ECB-rådet om kvaliteten på extern statistik. För att möjliggöra en kvalitetsanalys bör direktionen lämna den första kvalitetsrapporten till ECB-rådet efter det att denna riktlinje har antagits före utgången av år 2022.
- (3) De koncept som insamlingen och sammanställningen av extern statistik bygger på är sunda och väl förankrade i Internationella valutafondens (IMF) sjätte utgåva av betalningsbalansmanualen (nedan kallad BPM6) ⁽²⁾. Dessa koncept kräver dock relativt ofta förtydliganden, och vissa av dessa är särskilt viktiga för att sammanställa aggregaten för euroområdet på ett korrekt sätt. Det är därför nödvändigt att uppdatera koncepten för den finansiella balansen och utlandsställningen som framgår av bilaga III i Europeiska centralbankens riktlinje 2012/120/EU (ECB/2011/23) ⁽³⁾.
- (4) Om allvarliga kvalitetsproblem upptäcks bör direktionen ha möjlighet att lämna ytterligare rapporter till ECB-rådet. Av samma orsak är det även lämpligt att direktionen har möjlighet att utnyttja denna möjlighet från och med 2022.
- (5) I överensstämmelse med ECB:s kvalitetsram för statistik är det lämpligt att viss information från sådana rapporter offentliggörs.
- (6) Från och med den 1 mars 2021 föreskriver Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2018/1151 (ECB/2018/19) ⁽⁴⁾ att direktionen varje år måste rapportera till ECB-rådet om kvaliteten på den externa statistiken. För att uppnå rätt balans mellan behovet av att granska och rapporteringsfrekvensen av den relevanta informationen till ECB-rådet, bör den frekvens som framgår av riktlinje ECB/2011/23 förlängas ytterligare så att rapporteringen sker vartannat år. Mot ökad transparens bör man ha en tillräckligt lång tidsperiod mellan den tidpunkt då kraven om årlig rapportering enligt riktlinje (EU) 2018/1151 tillämpas, och tillämpningen av det senaste kravet om att rapportera vartannat år i enlighet med den här riktlinjen. De nationella centralbankerna och direktionen bör därför följa denna riktlinje från och med den 1 juli 2021.

⁽¹⁾ EUT L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Finns på <https://www.imf.org/>

⁽³⁾ Europeiska centralbankens riktlinje 2012/120/EU av den 9 december 2011 om Europeiska centralbankens krav på statistikrapportering inom området extern statistik (ECB/2011/23) (EUT L 65, 3.3.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2018/1151 av den 2 augusti 2018 om ändring av riktlinje ECB/2011/23 om Europeiska centralbankens krav på statistikrapportering inom området extern statistik (ECB/2018/19) (EUT L 209, 20.8.2018, s. 2).

(7) Riktlinje ECB/2011/23 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Riktlinje ECB/2011/23 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 6.1 ska ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar ECB:s uppföljning enligt bilaga V ska de nationella centralbankerna, i förekommande fall i samarbete med andra behöriga myndigheter enligt vad som sägs i artikel 4, säkerställa att kvaliteten hos de statistiska uppgifter som lämnas till ECB kontrolleras och övervakas. ECB utvärderar dessa uppgifter på liknande sätt inom givna tidsramar.

ECB:s direktion ska vartannat år rapportera till ECB-rådet om kvaliteten på den externa statistik som ECB ges tillgång till. Direktionen ska lämna rapporten till ECB-rådet före årets slut det år som följer på varje relevant tvåårsperiod. Den första rapporten avseende en tvåårsperiod ska lämnas före årets slut 2022. Direktionen får offentliggöra hela eller delar av den rapporten.”

2. I artikel 6 ska följande punkt 5 läggas till:

”5. Om direktionen från och med den 1 januari 2022 upptäcker att uppgifter är behäftade med allvarliga kvalitetsproblem får den lämna ytterligare rapporter till ECB-rådet.”

3. Bilaga III ska ändras i enlighet med bilagan till den här riktlinjen.

Artikel 2

Verkan och genomförande

1. Denna riktlinje får verkan samma dag som den delges de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta.
2. Centralbankerna i Eurosystemet ska följa denna riktlinje från och med den 1 juli 2021.

Artikel 3

Adressater

Denna riktlinje riktar sig till alla centralbanker i Eurosystemet.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 14 oktober 2020.

På ECB-rådets vägnar
Christine LAGARDE
ECB:s ordförande

BILAGA

Avsnitt 1 punkt "C. *Finansiell balans och utlandsställning*" i bilaga III till riktlinje ECB/2011/23 ska ersättas med följande:

"C. *Finansiell balans och utlandsställning*

I den finansiella balansen redovisas normalt transaktioner med finansiella tillgångar och skulder mellan inhemska och utländska enheter. För att säkerställa en korrekt sammanställning av aggregaten för euroområdet bör dock alla utbyten mellan inhemska institutionella enheter av finansiella instrument som emitterats av utländska enheter och mellan utländska enheter av finansiella instrument som emitterats av inhemska enheter redovisas som finansiella transaktioner, dvs. att man strikt tillämpar principen gäldenär/borgenär.

I den finansiella balansen visas transaktioner i nettotermer: nettoförvärv av finansiella tillgångar motsvarar förvärv av tillgångar minus minskning av tillgångar.

Utlandsställningen visar värdet i slutet av varje kvartal av de finansiella tillgångar som innehas av de inhemska enheterna i en ekonomi och som utgör fordringar på utländska enheter, av de skulder som de inhemska enheterna i en ekonomi har gentemot utländska enheter samt av det investeringsguld som finns i valutareserven. Differensen mellan tillgångar och skulder utgör utlandsställningen, netto, och motsvarar antingen en nettofordran eller en nettoskuld gentemot övriga världen.

Utlandsställningens värde i slutet av en period är ett resultat av positionerna i slutet av föregående period, transaktionerna under löpande period samt andra förändringar som uppstår av andra skäl än transaktioner mellan inhemska och utländska enheter och som kan tillskrivas andra volymförändringar och omvärderingar på grund av växelkurs- eller prisförändringar.

Enligt uppdelningen efter funktion klassificeras gränsöverskridande finansiella transaktioner och positioner som direktinvestering, portföljinvestering, finansiella derivat (som inte utgör reserver) och personaloptioner, övriga investeringar och valutareserv. För gränsöverskridande finansiella transaktioner och positioner görs en vidareklassificering efter typ av instrument och institutionell sektor.

Marknadspriser utgör värderingsgrunden för transaktioner och positioner. Nominell värdering används för positioner i icke omsättbara instrument, dvs. utlåning, inlåning och övriga obetalda/förutbetalda inkomster och utgifter. Alla transaktioner i dessa instrument värderas emellertid till marknadspriser. För att täcka upp för den bristande överensstämmelsen mellan marknadsvärderingen av transaktioner och den nominella värderingen av positioner ska säljaren redovisa omvärderingar på grund av andra prisförändringar under den period då försäljningen äger rum, motsvarande differensen mellan det nominella värdet och transaktionsvärdet, medan köparen ska redovisa ett motsatt belopp som omvärderingar på grund av andra prisförändringar. Liknande bokföring görs för transaktioner och positioner inom direkta investeringar där positionerna avspeglar eget kapital till bokfört värde (se nästa avsnitt).

Betalningsbalansens finansiella balans och utlandsställningen omfattar motposter till upplupna inkomster från instrument som klassificerats i respektive funktionell kategori.

6.1 Utländska direktinvesteringar

Direkta investeringar innebär att en inhemsk enhet i en ekonomi har kontroll eller en betydande grad av inflytande på ledningen av företaget i en annan ekonomi. Bevis för att ett sådant förhållande föreligger är enligt internationella standarder (BPM6) att minst 10 procent av röstetalet för ett företag med hemvist i en ekonomi innehas direkt eller indirekt av en investerare med hemvist i en annan ekonomi. Följaktligen kan det finnas ett direktinvesteringsförhållande mellan flera närstående företag, oavsett om kopplingarna omfattar en enda kedja eller flera kedjor. Det kan utvidgas till ett direktinvesteringsföretags dotterbolag, dotterdotterbolag och intressebolag. När ett direktinvesteringsförhållande väl etablerats kommer alla framtida finansiella flöden/innehav mellan närstående enheter att redovisas som direktinvesteringstransaktioner/-positioner.

Eget kapital omfattar både filialers aktiekapital samt alla aktier i dotterbolag och intressebolag. Återinvesterade vinstmedel rapporteras under rubriken "avkastning på kapital" (se 3.2.3) och består av motposten till direktinvesteringens andel i dotterbolags eller intressebolags vinst som ej delats ut samt av vinst i filialer som inte överförs till direktinvesteringen.

För eget kapital och skulder när det gäller direkta investeringar görs en ytterligare uppdelning beroende på typen av förhållande mellan enheter samt investeringsinriktningen. Man kan särskilja mellan tre olika typer av direktinvesteringsförhållanden:

- a) Direktinvesterares investeringar i direktinvesteringsföretag. Denna kategori omfattar investeringsflöden (och stockar) från direktinvesterares till dennes direktinvesteringsföretag (oberoende av om respektive företag står under direkt eller indirekt kontroll eller inflytande).
- b) Omvänd investering. Denna typ av förhållande täcker investeringsflöden (och stockar) från direktinvesteringsföretagen till direktinvesterares.
- c) Mellan partnerföretag. Detta omfattar flöden (och stockar) mellan företag som inte står under varandras kontroll eller inflytande, men som båda står under samma direktinvesterares kontroll eller inflytande.

När det gäller värdering av direkta investeringar värderas aktiestockar i börsnoterade företag till marknadspriser. Vad gäller icke-börsnoterade direktinvesteringsföretag värderas aktiestockar däremot med utgångspunkt i det bokförda värdet med hjälp av en gemensam definition som består av följande bokföringsposter:

- i) inbetalt kapital (exklusive egna aktier och inklusive överkursfonder),
- ii) alla typer av reserver (inklusive investeringsbidrag om dessa enligt bokföringsreglerna betraktas som en del av ett företags reserver), samt
- iii) ej utdelad vinst efter avdrag för förluster (inklusive årets resultat).

När det gäller aktier i icke-börsnoterade företag kan de transaktioner som har redovisats i den finansiella balansen avvika från eget kapital till bokfört värde som redovisats i utlandsställningen. Sådana differenser redovisas som omvärderingar på grund av andra prisförändringar.

Som bästa praxis rekommenderas det att alla medlemsstater ska börja sammanställa de aktiestockar och återinvesterade medel inom ramen för utländska direkta investeringar på grundval av resultaten från undersökningarna av de utländska direkta investeringarna (som ska sammanställas åtminstone en gång per år) (*).

(*) Följande metoder är inte godtagbara och bör inte längre användas: i) att överlämna åt uppgiftslämnarna att välja utvärderingskriterium (marknadsvärden eller bokförda värden) och ii) att använda en metod för ständig lagerinvestering/ackumulation av betalningsbalansflöden för att sammanställa stockar.

6.2 Portföljinvesteringar

Portföljinvesteringar omfattar transaktioner och positioner som inbegriper andra räntebärande värdepapper eller aktier än de som ingår i direkta investeringar och valutareserven. Portföljinvesteringar omfattar aktier, andelar i värdepappersfonder och räntebärande värdepapper, om de inte kategoriseras som antingen direkta investeringar eller som valutareserv. Transaktioner som repoavtal och värdepapperslån ingår inte i portföljinvesteringarna. Transaktioner och positioner som avser portföljinvesteringar värderas till marknadspriser. För portföljinvesteringar i icke-börsnoterade värdepapper kan det emellertid förekomma skillnader i värderingen av transaktioner och positioner på samma sätt som för direkta investeringar i icke-börsnoterade aktier. Även i detta fall bör sådana differenser redovisas som omvärderingar på grund av andra prisförändringar.

En gemensam strategi för insamling av uppgifter om portföljinvesteringar fastställs i bilaga VI.

6.2.1 AKTIER

Aktier omfattar alla instrument som utgör fordringar på restvärdet i ett bolag eller kvasibolag sedan alla fordringsägare har betalats. Till skillnad från skulder ger aktier normalt inte ägaren rätt till ett i förväg fastställt belopp eller ett belopp som fastställs enligt en fast formel. Aktier omfattar börsnoterade aktier och icke-börsnoterade aktier.

Börsnoterade aktier är aktier som är noterade på en erkänd fondbörs eller annan form av andrahandsmarknad. Icke-börsnoterade aktier är aktier som inte är noterade på en fondbörs.

6.2.2 ANDELAR I VÄRDEPAPPERSFONDER

Andelar i värdepappersfonder emitteras av värdepappersfonder. På engelska kallas de "shares", och "units" om fonden är en stiftelse. Värdepappersfonder är företag för kollektiva investeringar varigenom investerare för samman medel för att investera i finansiella och/eller icke-finansiella tillgångar. Andelar i värdepappersfonder har en särskild roll inom finansiell förmedling som ett slags kollektiva investeringar i andra tillgångar, så de redovisas separat i förhållande till övriga aktier. Deras inkomster behandlas också på olika sätt eftersom återinvesterade vinstmedel måste imputeras.

6.2.3 RÄNTEBÄRANDE VÄRDEPAPPER

Räntebärande värdepapper är överlåtbara instrument som fungerar som skuldebrev. Detta omfattar växlar, obligationer, överlåtbara bankcertifikat (inlåningsbevis), företagscertifikat, förlagsbevis, värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet, penningmarknadsinstrument och liknande instrument som vanligtvis är föremål för handel på de finansiella marknaderna. Transaktioner och positioner för räntebärande värdepapper delas in i kortfristiga och långfristiga räntebärande värdepapper efter ursprunglig löptid.

6.2.3.1 KORTFRISTIGA RÄNTEBÄRANDE VÄRDEPAPPER

Kortfristiga räntebärande värdepapper är realiserbara på begäran eller ställs ut med en ursprunglig löptid på högst ett år. De ger i allmänhet innehavaren en ovillkorlig rätt till ett visst angivet belopp på ett bestämt datum. Dessa instrument handlas vanligtvis, till underkurs, på organiserade marknader. Kursen beror på räntesatsen och den tid som återstår till förfallodagen.

6.2.3.2 LÅNGFRISTIGA RÄNTEBÄRANDE VÄRDEPAPPER

Långfristiga räntebärande värdepapper ges ut med en ursprunglig löptid på över ett år eller utan fastställd löptid (frånsett på begäran, vilket ingår under kortfristiga räntebärande värdepapper). De ger vanligtvis innehavaren a) en ovillkorlig rätt till en fast eller i kontrakt fastställd rörlig avkastning (utbetalningen av ränta är oberoende av gäldenärens ekonomiska resultat), och b) en ovillkorlig rätt till en fast summa som återbetalning av skuldbeloppet på en eller flera specificerade dagar.

Registrering av transaktioner i betalningsbalansen sker när en borgenär eller gäldenär bokför en fordran eller en skuld. Transaktioner registreras till det nettopris som erhålls eller erläggs, efter avdrag för provisioner och kostnader. För värdepapper med kupong innebär detta att upplupen ränta sedan den senaste räntebetalningen inkluderas, och för värdepapper som emitterats under pari innebär det att upplupen ränta sedan emissionen inkluderas. Upplupen ränta ska redovisas i den finansiella balansen i såväl betalningsbalansen som utlandsställningen, och motposter för detta ska föras upp på respektive inkomstkonton.

6.3 Finansiella derivat (som inte utgör reserver) och personaloptioner

Finansiella derivat är finansiella instrument som är knutna till ett visst annat finansiellt instrument, ett visst index eller en viss vara, och som gör det möjligt att handla med specifika finansiella risker (ränterisk, valutakursrisk, aktiekursrisk, råvaruprisrisk, kreditrisk osv.) på finansiella marknader. Denna kategori redovisas separat från andra kategorier eftersom den avser risköverföring snarare än tillhandahållande av medel eller andra resurser. Till skillnad från andra funktionella kategorier uppstår det inga primära inkomster från finansiella derivat. Nettoflöden relaterade till räntederivat ska redovisas som finansiella derivat och inte som avkastning på kapital. Transaktioner och positioner i finansiella derivat behandlas separat från värdet av de underliggande poster som de är knutna till. När det gäller optioner ska premierna (dvs. optionernas köp-/säljkurs och tillhörande courtage) i sin helhet redovisas. Återbetalningsbara marginalbetalningar omfattar kontanter eller andra säkerheter för att skydda en motpart mot faillitetsrisk. De klassificeras som inlåning under övriga investeringar (om gäldenärens skulder ingår i den utvidgade penningmängden) eller i övriga obetalda/förutbetalda inkomster och utgifter. Icke-återbetalningsbara marginalbetalningar (även kallad marginalsäkerhet) minskar den finansiella skuld som uppstår genom ett derivat och klassificeras därför som transaktioner i finansiella derivat.

Värderingen av finansiella derivat bör göras enligt marknadsvärdesprincipen (marked-to-market). Förändringar i derivatens priser redovisas som kapitalvinster eller -förluster (omvärderingar på grund av prisförändringar). Registrering av transaktioner i finansiella derivat sker när en borgenär eller gäldenär bokför en fordran eller en skuld. Till följd av de praktiska problem som är förknippade med att hålla isär tillgångs- och skuldflödena när det gäller vissa derivat, redovisas samtliga transaktioner i finansiella derivat i betalningsbalansen för euroområdet på nettobasis. Tillgångs- och skuldpositioner i finansiella derivat i statistiken över utlandsställningen redovisas på bruttobasis, med undantag för de finansiella derivat som hör till valutaservisen, vilka redovisas netto. Av praktiska skäl särredovisas underliggande derivat inte från de underliggande instrument som de är knutna till.

Personaloptioner är optioner till anställda om att köpa ett företags kapital, vilka utgör en form av lön. Om det får ske obegränsad handel med en personaloption på de finansiella marknaderna, klassificeras den som finansiellt derivat.

6.4 Övriga investeringar

Övriga investeringar är en restkategori som omfattar andra positioner och transaktioner än de som ingår i direkta investeringar, portföljinvesteringar, finansiella derivat och personaloptioner eller valutareserv. I den utsträckning som följande grupper av finansiella tillgångar och skulder inte ingår i direkta investeringar eller valutareserven, omfattar övriga investeringar följande: a) andra ägarandelar, b) sedlar, mynt och inlåning, c) lån (inklusive utnyttjande av IMF-kredit och lån från IMF), d) försäkringssystem, pensionssystem och standardiserade garantisystem, e) handelskrediter och förskott, f) övriga obetalda/förutbetalda inkomster och utgifter, och g) tilldelningar av särskilda dragningsrätter (SDR) (innehav av SDR ingår i valutareserven).

För lån, inlåning och övriga obetalda/förutbetalda inkomster och utgifter till undervärde kan de transaktionsvärden som redovisas i den finansiella balansen avvika från de nominella värden som redovisas i utlandsställningen. Sådana differenser redovisas som omvärderingar på grund av andra prisförändringar.

6.4.1 ANDRA ÄGARANDELAR

Andra ägarandelar omfattar ägarandelar som inte är aktier och som därför inte ingår i portföljinvesteringar. Kapitaldeltagande i vissa internationella organisationer sker inte i form av värdepapper och klassificeras därför som andra ägarandelar.

6.4.2 SEDLAR, MYNT OCH INLÅNING

Sedlar, mynt och inlåning omfattar utelöpande sedlar och mynt samt inlåning. Inlåning är standardiserade, icke-överlåtbara avtal som vanligtvis tillhandahålls av inlåningsinstitut och som gör det möjligt för insättaren att sätta in och senare ta ut ett variabelt penningbelopp. Inlåning omfattar vanligtvis en garanti från låntagarens sida att återbetala kapitalbeloppet till investeraren.

Skillnaden mellan "lån" och "sedlar, mynt och inlåning" beror på karaktären av låntagare. Detta innebär att (på tillgångssidan) de monetära tillgångar som beviljas av den inhemska innehavarsektorn till utländska banker ska klassificeras som "inlåning", och de monetära tillgångar som beviljas av den inhemska innehavarsektorn till utländska icke-banker (dvs. andra institutionella enheter än banker) ska klassificeras som "lån". På skuldsidan ska monetära tillgångar som lånas av inhemska icke-banker (dvs. icke monetära finansinstitut) alltid klassificeras som "lån". Detta kriterium innebär slutligen att alla transaktioner där inhemska monetära finansinstitut och utländska banker är inblandade ska klassificeras som "inlåning".

6.4.3 LÅN

Lån utgörs av finansiella tillgångar som a) skapas när långivare ger lån direkt till en låntagare, och b) detta bestyrks genom dokument som inte är överlåtbara. Denna kategori omfattar alla lån, inklusive in-teckningslån, finansiell leasing och repoliknande transaktioner. Alla repoliknande transaktioner, dvs. repoavtal, sälj- och återköpsavtal och värdepapperslån (där kontanta medel överförs som säkerhet), ska behandlas som lån mot säkerhet, inte som vanliga köp/försäljningar av värdepapper, och ska redovisas under rubriken "övriga investeringar" i den inhemska sektor där transaktionen har skett. Denna behandling, som står i överensstämmelse med den redovisningspraxis som tillämpas av banker och andra finansinstitut, ska ge en mer exakt bild av den ekonomiska verkligheten bakom dessa finansiella instrument.

6.4.4 FÖRSÄKRINGSSYSTEM, PENSIONSSYSTEM OCH STANDARDISERADE GARANTISYSTEM

Detta omfattar följande: a) skadeförsäkringstekniska reserver, b) rättigheter som avser livförsäkring och livränta, c) pensionsrättigheter, krav på pensionsmedel från pensionsförvaltare och rättigheter till icke-pensionsfonder, samt d) avsättningar för krav inom ramen för standardiserade garantier.

6.4.5 HANDELSKREDITER OCH FÖRSKOTT

Handelskrediter och förskott är finansiella fordringar i samband med kreditgivningen vid leverantörers transaktioner i varor och tjänster till sina kunder, och förskottsbetalningar för produkter under framställning eller för beställda produkter, i form av kunders förskottsbetalningar för varor och tjänster som ännu inte har levererats. Handelskrediter och förskott uppstår när betalningen för varor eller tjänster inte sker vid samma tidpunkt som förändringen i äganderätten till en vara eller tillhandahållandet av en tjänst.

6.4.6 OBETALDA/FÖRUTBETALDA INKOMSTER OCH UTGIFTER

Denna kategori består av obetalda/förutbetalda inkomster och utgifter förutom de som ingår i handelskrediter och förskott eller övriga instrument. Den omfattar finansiella tillgångar och skulder som uppkommer som motposter till transaktioner när det finns en tidsskillnad mellan dessa transaktioner och de motsvarande betalningarna. Detta omfattar skatteskulder för skatter, köp och försäljning av värdepapper, avgifter för värdepappersutlåning, avgifter för guld lån, löner, utdelningar och upplupna sociala avgifter som ännu ej erlagts.

6.4.7 TILLDELNINGAR AV SÄRSKILDA DRAGNINGSRÄTTER (SDR)

Tilldelningen av SDR till IMF-medlemmar visas som en skuld för mottagaren under SDR inom övriga investeringar, med en motsvarande post under SDR i valutareserven.

6.5 Valutareserv

Valutareserven utgörs av externa tillgångar som är lättillgängliga och kontrolleras av monetära myndigheter i syfte att tillgodose betalningsbalansens finansieringsbehov, ingripa på valutamarknaderna för att styra växelkursen samt för andra relaterade ändamål (som att upprätthålla förtroendet för valutan och ekonomin, eller utgöra en bas för utländska lån). Valutareserven måste vara tillgångar i utländsk valuta, fordringar gentemot utländska enheter och faktiskt befintliga tillgångar. Potentiella tillgångar omfattas ej. En utgångspunkt för valutareserven är begreppen "kontroll" och "tillgänglighet för användning" av de monetära myndigheterna.

Euroområdet valutareserv omfattar Eurosystemets valutareserv, dvs. ECB:s valutareserv och den valutareserv som innehas av de nationella centralbankerna i euroområdet.

Valutareserver ska i) kontrolleras av en monetär myndighet inom Eurosystemet, dvs. antingen ECB eller en nationell centralbank i euroområdet, och ii) bestå av i hög grad likvida, omsättningsbara och kreditvärdiga fordringar som Eurosystemet har på personer med hemvist utanför euroområdet och som är denominerade i andra konvertibla valutor än euron samt monetärt guld, reservpositioner i IMF eller särskilda dragningsrätter (SDR).

Denna definition undantar uttryckligen fordringar i utländsk valuta på personer med hemvist i euroområdet och fordringar i euro från att betraktas som valutareserver, såväl nationellt som på euroområdesnivå. På samma sätt ska statens och/eller statskassans positioner i utländsk valuta, i enlighet med institutionella överenskommelser i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, inte inkluderas i definitionen av euroområdets valutareserv.

ECB:s valutareserv har sammanförts (poolade reserver) i enlighet med artikel 30 i stadgan för Europeiska centralbanksystemet och ska därför anses stå under ECB:s direkta kontroll. Så länge inga ytterligare överföringar sker, står de valutareserver som innehas av de nationella centralbankerna under deras direkta kontroll och ska därför betraktas som respektive nationella centralbanks valutareserv.

Eurosystemets reservtillgångar sammanställs brutto och utan avdrag för valutarelaterade skulder (med undantag för valutareserver som ingår under delposten "finansiella derivat" som sammanställs netto).

Värderingen sker till marknadspris där a) transaktioner värderas till den marknadskurs som gäller vid tidpunkten för transaktionen och b) innehav värderas till de slutliga mittkurser som gäller vid referensperiodens utgång. Omräkningen till euro av transaktioner och innehav av tillgångar denominerade i annan valuta än euro ska ske med hjälp av de valutakurser som gäller vid tidpunkten för transaktionen samt de slutliga mittkurser som gäller vid referensperiodens utgång.

Uppfattningen att övriga tillgångar i utländsk valuta som inte ingår i valutareservposten i statistiken över betalningsbalansen och utlandsställningen också kan vara en betydelsefull indikator på ett lands förmåga att uppfylla sina åtaganden i utländsk valuta har blivit allt vanligare och införlivats i IMF:s särskilda standard för utgivning av statistik (Special Data Dissemination Standard). För att beräkna tillgångar i utländsk valuta måste uppgifter om bruttoreserver kompletteras med information om andra tillgångar i utländsk valuta och skulder relaterade till valutareserven. I enlighet därmed kompletteras de månatliga uppgifterna om Eurosystemets (brutto-)valutareserv med information om andra tillgångar i utländsk valuta och om förutbestämda och potentiella kortfristiga nettoflöden ur bruttovaluta-reserven, klassificerade efter återstående löptid. Vidare krävs en valutauppdelning mellan bruttovaluta-reserver i SDR-valutor (totalt) och i andra valutor (totalt), med ett kvartals eftersläpning.

6.5.1 MONETÄRT GULD

Monetärt guld är guld som de monetära myndigheterna (eller andra som står under de monetära myndigheternas effektiva kontroll) har befogenhet till och som innehas som valutareserv. Detta omfattar investeringsguld och ej fördelade guldkonton hos utländska enheter som ger befogenhet att kräva inlösen i guld.

Innehav av monetärt guld bör vara oförändrat vid alla reversibla guldransaktioner (guldsappar, repor, lån och inlåning).

6.5.1.1 **Investeringsguld** är i form av mynt, göt eller tackor med en renhet på minst 995/1 000, inklusive investeringsguld som innehas på fördelade guldkonton.

6.5.1.2 **Ej fördelade guldkonton** utgör en fordran mot kontoföraren att tillhandahålla guld. För dessa konton har kontoföraren befogenhet till en valutareserv av fysiskt fördelat guld och ställer fordringar på kontoinnehavare denominerade i guld. Ej fördelade guldkonton som inte klassificeras som monetärt guld ingår som sedlar, mynt och inlåning i övriga investeringar.

6.5.2 SÄRSKILDA DRAGNINGSRÄTTER (SDR)

SDR är internationella reservtillgångar som skapats av Internationella valutafonden (IMF) och tilldelats dess medlemmar för att öka medlemmarnas existerande reservtillgångar. SDR innehas endast av IMF-medlemmarnas monetära myndigheter samt av ett begränsat antal internationella finansinstitut som är godkända IMF-innehavare.

6.5.3 RESERVPOSITION I IMF

Detta är summan av a) "reservtranchen", dvs. de belopp i utländsk valuta, inklusive SDR, som ett medlemsland får ta ut från IMF med kort varsel, och b) eventuell IMF-skuldsättning inom ramen för ett låneavtal i "General Resources Account" som medlemslandet har omedelbar tillgång till.

6.5.4 ÖVRIGA VALUTARESERVER

Detta omfattar sedlar, mynt och inlåning, värdepapper, finansiella derivat och övriga fordringar. Inlåning avser de valutareserver som är tillgängliga på begäran. Värdepapper omfattar likvida och omsättningsbara aktier och räntebärande värdepapper som har emitterats av utländska enheter, inklusive andelar i värdepappersfonder. Finansiella derivat redovisas endast i valutareserven om de derivat som hänför sig till förvaltningen av valutareserven utgör en integrerad del av värderingen av dessa tillgångar. Övriga fordringar omfattar lån till utländska icke-banker, långfristiga lån till ett konto för en IMF-stiftelse samt övriga finansiella tillgångar som inte inkluderats tidigare men som uppfyller definitionen av valutareserv."
